

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2520

Vragen van het lid **Bashir** (SP) aan de staatssecretaris van Financiën over *de ongeveer 45 miljoen euro per jaar aan onjuiste uitbetalingen door de Belastingdienst*. (Ingezonden 27 maart 2009)

1

Kunt u nader ingaan op de stappen die de Belastingdienst neemt die moeten leiden tot terugbetaling van uit- en terugbetalingen die op een verkeerd rekeningnummer zijn gestort? Op welke manier vordert de Belastingdienst het geld terug van iemand die het geld ten onrechte heeft gekregen? Wat gebeurt er als men weigert om de Belastingdienst het geld terug te geven? Is men verplicht om het geld terug te storten?

2

Kunt u aangeven hoeveel van de ongeveer 45 miljoen euro per jaar¹, wat dus de Belastingdienst op een ander rekeningnummer stort dan door de belastingplichtigen gewenst, uiteindelijk verloren gaat omdat het niet terugvorderbaar is?

3

Hoe wordt ervoor gezorgd dat een onjuiste verwerking van het door de belastingplichtige opgegeven rekeningnummer zo min mogelijk overlast en bureaucratie voor belastingplichtigen oplevert?

4

Kunt u een gespecificeerd bedrag geven op mijn eerder gestelde vraag over hoeveel het gaat kosten als de Belastingdienst in de toekomst altijd een naam/nummercontrole uitvoert bij uit- en terugbetalingen?

¹ Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 2052.

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **De Jager** (Financiën) (ontvangen 29 april 2009)

1

In het geval blijkt dat een uit- of terugbetaling heeft plaatsgevonden op een verkeerd rekeningnummer, verzoekt de Belastingdienst de derde het onverschuldigd betaalde bedrag terug te betalen. In daartoe aanleiding gevende gevallen kan de derde met de Belastingdienst afspraken maken over de termijn waarbinnen het bedrag moet zijn terugbetaald. Wanneer de derde de terugbetaling weigert, volgt dagvaarding voor de burgerlijke rechter, tenzij op voorhand is vastgesteld dat terugbetaling absoluut onmogelijk is. De in dit kader in rechte ingestelde vorderingen zijn gebaseerd op hetzij de terugbetalingsplicht uit hoofde van onverschuldigde betaling hetzij de vergoedingsplicht ter zake van

ongerechtvaardigde verrijking. Het door de rechter gewezen vonnis waarbij de derde tot betaling resp. de belastingplichtige tot vergoeding wordt veroordeeld, wordt zonodig ten uitvoer gelegd op de goederen van de derde resp. de ongerechtvaardigd verrijkte.

2

In het geval de bij vraag 1 bedoelde (terug)vordering niet inbaar blijkt te zijn, wordt het daarmee gemoeide bedrag geboekt ten laste van de begrotingspost «verloren gegane rijksmiddelen». In de jaren 2006, 2007 en 2008 beliepen de ten laste van deze begrotingspost geboekte bedragen in totaal respectievelijk 1,1 miljoen, 0,8 miljoen en 1,9 miljoen euro.

3

In het geval blijkt dat een uit- of terugbetaling op een verkeerd rekeningnummer heeft plaatsgevonden omdat het door de belastingplichtige opgegeven rekeningnummer onjuist is verwerkt, zal in beginsel meteen een tweede uitbetaling volgen tenzij de eerste betaling reeds ter beschikking van de belastingplichtige mocht zijn gekomen. Het laatste doet zich bijvoorbeeld voor wanneer bij de uitbetaling weliswaar een onjuist rekeningnummer is gebruikt, maar

het bedrag niettemin is bijgeschreven op een (ander) rekeningnummer van de belastingplichtige en wel op een zodanige wijze dat deze daar ook over heeft kunnen beschikken.

4

De directe – door de bank aan de Belastingdienst in rekening te brengen – kosten van naam-nummercontrole bedragen € 0,02 per uitbetalingstransactie. De kosten van verwerking van de uitworp van het controleproces zullen daarvan echter een veelvoud bedragen. Verwacht mag namelijk worden dat vele miljoenen uitbetalingen hun bestemming eerst zullen bereiken nadat (handmatig) controle- en herstelhandelingen hebben plaatsgevonden en de opgegeven naamgegevens van de Belastingdienst matchen met de – tot dan toe voor de Belastingdienst onbekende – rekeninggegevens van de betreffende bank.

Van belang is dat bij de invoering van de nieuwe Europese gestandaardiseerde betaalproducten (SEPA), volgens de huidige specificaties de verplichting gaat gelden bij betaalopdrachten ook de naam van de rekeninghouder te vermelden. Het is thans niet duidelijk of banken daarop integraal zullen controleren. Indien dat inderdaad zo zou zijn, zullen betalende instanties de tenaamstelling expliciet moeten gaan uitvragen en administreren.